

Ἀδελφοί, λέγει ἡ γραφή· πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταισχυνθήσεται. Οὐ γὰρ ἔστι διαστολή Ἰουδαίου τε καὶ Ἑλλήνου· ὁ γὰρ αὐτὸς Κύριος πάντων, πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν· πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα Κυρίου σωθήσεται.

Πῶς οὖν ἐπικαλέσονται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; Πῶς δὲ πιστεύσουσιν οὐ οὐκ ἤκουσαν; Πῶς δὲ ἀκούσουσι χωρὶς κηρύσσοντος; Πῶς δὲ κηρύξουσιν ἂν μὴ ἀποσταλῶσι; Καθὼς γέγραπται· ὡς ὠραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθὰ!

Ἄλλ' οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ· Ἡσαΐας γὰρ λέγει· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; Ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς, ἢ δὲ ἀκοὴ διὰ ρήματος Θεοῦ.

Ἄλλὰ λέγω, μὴ οὐκ ἤκουσαν; μενοῦνγε εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν.

Ἄλλὰ λέγω, μὴ οὐκ ἔγνω Ἰσραήλ; πρῶτος Μωυσῆς λέγει· ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ ὑμᾶς.

Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ καὶ λέγει· εὐρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, ἐμφανῆς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι. Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραήλ λέγει· ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα.

Λέγω οὖν, μὴ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ; Μὴ γένοιτο· καὶ γὰρ ἐγὼ

Ἰσραηλίτης εἰμί, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, φυλῆς Βενιαμίν.

Οὐκ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὃν προέγνω.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Ἀδελφοί, λέγει ἡ γραφή, Καθένας ποὺ πιστεύει εἰς αὐτὸν δὲν θὰ ντροπιασθῇ. Δὲν ὑπάρχει δηλαδὴ διακρίσις μεταξὺ Ἰουδαίου καὶ Ἑλλήνου, διότι ὁ ἴδιος εἶναι Κύριος ὅλων, πλούσιος εἰς ὅλους ποὺ τὸν ἐπικαλοῦνται. Διότι καθένας ποὺ θὰ ἐπικαλεσθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου θὰ σωθῇ.

Πῶς λοιπὸν θὰ ἐπικαλεσθοῦν ἐκεῖνον, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ἐπίστεψαν; Καὶ πῶς θὰ πιστέψουν εἰς ἐκεῖνον διὰ τὸν ὁποῖον δὲν ἤκουσαν; Καὶ πῶς θὰ ἀκούσουν χωρὶς νὰ κηρύττῃ κάποιος; Καὶ πῶς θὰ κηρύξουν ἂν δὲν ἀποσταλοῦν; Καθὼς εἶναι γραμμένον, Πόσον ὠραῖοι εἶναι οἱ πόδες ἐκείνων ποὺ κηρύττουν τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα.

Ἄλλὰ δὲν ὑπήκουσαν ὅλοι εἰς τὸ εὐαγγέλιον. Ὁ Ἡσαΐας λέγει, Κύριε, ποιὸς ἐπίστεψε εἰς τὸ κήρυγμά μας; Ἐπομένως ἡ πίστις ἔρχεται ἀπὸ τὴν ἀκοὴν τοῦ κηρύγματος, καὶ τὸ κήρυγμα εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἄλλ' ἐρωτῶ, μήπως δὲν ἤκουσαν; Βεβαίως ἤκουσαν· Ἡ φωνὴ τους διεδόθη εἰς ὅλην τὴν γῆν καὶ τὰ λόγια τους εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης.

Πάλιν ἐρωτῶ, μήπως ὁ Ἰσραήλ δὲν ἐγνώρισε; Πρῶτος ὁ Μωϋσῆς λέγει· Ἐγὼ θὰ κεντήσω τὴν ζηλοτυπίαν σας μὲ ἔθνος ποὺ δὲν εἶναι ἔθνος καὶ θὰ σᾶς ἐξοργίσω μὲ ἔθνος ἀνόητον.

Ὁ Ἡσαΐας μάλιστα τολμᾷ νὰ λέγει· Εὐρέθηκα ἀπὸ ἐκείνους ποὺ δὲν μ' ἐζητοῦσαν, ἐφανερώθηκα εἰς ἐκείνους ποὺ δὲν ἐρωτοῦσαν γιὰ μένα. Εἰς δὲ τοὺς Ἰσραηλίτας λέγει· Ὅλην τὴν ἡμέραν ἄπλωσα τὰ χεῖρια μου πρὸς λαὸν ποὺ εἶναι ἀπειθῆς καὶ ἀντιλέγει.

Ἐρωτῶ λοιπὸν· Μήπως ἀπέρριψε ὁ Θεὸς τὸν λαὸν του; Μὴ γένοιτο, διότι καὶ ἐγὼ εἶμαι Ἰσραηλίτης, ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους τοῦ Ἀβραάμ, ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Βενιαμίν. Δὲν ἀπέρριψε ὁ Θεὸς τὸν λαὸν του, τὸν ὁποῖον προεγνώρισε.